

ΑΠΟ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἡ ἰτέα τοῦ χωριοῦ Φίστοφτ

μελετώντας πάντα μαζί. Ὁνειρεύτηκαν μαζί τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς ἀγαπημένης των πατρίδας Ἀμερικῆς ἀπὸ τὸν σκληρὸ ζυγὸ τῶν Ἀγγλων. Χώρισαν κατόπιν ἀπὸ τὴν βιοπάλη...

Ὁ πόλεμος ὑπὲρ τῆς ἀμερικανικῆς ἀνεξαρτησίας ὑπὸ ἀρχιστράτηγο τὸν Οὐάσιγκτων, τοὺς ἔνωσε ξανά. Ἔβαλαν κ' οἱ δύο τὴν ὑπογραφή τους, μαζί μὲ τοὺς ἄλλους ἀμερικανούς πληρεξουσίου, κάτω ἀπὸ τὴν περίφημη «Διακήρυξι τῆς Ἀνεξαρτησίας», τὴν ὁποία ἀπήθυσαν στὸν πολιτισμένο κόσμον οἱ ἀγωνιζόμενοι σκληρὰ κατὰ τῶν Ἀγγλων Ἀμερικανοί.

Ἐπειτα, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι, ὁ Τζέφερσον ἔγινε πρόεδρος τῶν ἐλευθέρων πειὰ Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Στὸ ἀνώτατο αὐτὸ ἀξίωμα τῆς πατρίδος των, ἀνήλθε ἐπίσης ἀργότερα κι' ὁ Ἄνταμς. Κατόπιν ἐπακυλούθησαν ἡ κανονικὲς θητείες, κι' ἄλλων ἀκόμη προέδρων.

Καὶ τέλος, τὸ ἀπόγευμα τῆς 4 Ἰουλίου 1826, πέθανε, σεβάσιμος πειὰ καὶ τιμημένος, ὁ Τζέφερσον.

Ἄλλὰ... κατὰ τὸ ἴδιο αὐτὸ ἀπόγευμα τῆς 4ης Ἰουλίου 1826, πέθανε ἐπίσης... κατὰ τὴν ἴδια ὥρα, καὶ σὲ μιὰ πόλι μακρυνή, ὁ ἐπιστήθιος αὐτὸς φίλος καὶ συνάδελφός του σὲ ὄλα, Ἄνταμς, χωρὶς φυσικὰ νὰ μάθῃ προηγουμένως τὸν θάνατο τοῦ φίλου τοῦ Τζέφερσον !

Ἄς σημειωθῇ ἀκόμα, χάριν περιεργείας, ὅτι κι' ὁ περίφημος Μονρόε, πρόεδρος κι' αὐτὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, πέθανε ἐπίσης στίς.. 4 Ἰουλίου, ἀλλὰ τοῦ ἔτους 1831 ὅμως !

Λοιπόν;... Τί λέτε κ' ἐσεῖς, ἀγαπητοί μας ἀναγνώστα, γιὰ τὴν καταπληκτικὴ αὐτὴ ὁμοιότητα τῆς Μοίρας τῶν ἐπιστηθίων φίλων Τζέφερσον καὶ Ἄνταμς ;

Κατὰ τὸ τελευταῖο του ταξίδι στὴ Σαγκάη, ὁ Ἀμερικανὸς περιηγητὴς Ντραϊήθ, στάθηκε μιὰ μέρα κατάπληκτος μπρὸς στὸ ἐξῆς φαινόμενο: Στὴν πόρτα μιᾶς κινέζικης ἐκκλησίας, στεκόταν, ὄρθιος καὶ σοβαρός, ὁ παπᾶς τῆς. Πλήθη κόσμου γονάτιζαν καὶ προσκυνοῦσαν αὐτὸν τὸν παπᾶ, μὲ δείγματα ὑπερτάτης εὐλαβείας. Ὅταν δὲ ρώτησε ὁ Ντραϊήθ, γιὰ ποῖον λόγον γίνεται αὐτὸ τὸ ἐξαιρετικὸ προσκύνημα, ἔνας ἀπὸ τοὺς εὐλαβεῖς πιστοὺς τοῦ εἶπε:

— Ὁ παπᾶς μας αὐτός, ἔχει ἀπάνω του ἀναμφισβήτητα τὰ σημάδια τῆς ἀγιότητος... Δηλαδή, τρία ἀπ' τὰ νύχια τοῦ ἀριστεροῦ χεριοῦ του εἶνε μακρὰ, περισσότερο ἀπὸ ἓναν πῆχυ τὸ καθένα... Γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ λοιπὸν ὁ παπᾶς μας αὐτὸ τὸ σπανιότατο ἀπόκτημα, γιὰ κάθε Κινέζο, βασανίστηκε ἐπὶ εἰκοσιεφτά ὀλόκληρα χρόνια, μεταχειριζόμενος μονάχα κι' ἀποκλειστικὰ τὸ δεξιὸ του χέρι καὶ προσέχοντας μὲ ἀπειρες προφυλάξεις τὸ ἀριστερό του, γιὰ νὰ μὴ σπάσουν τὰ νύχια του!... Εἶνε, λοιπὸν, νὰ μὴν τὸν προσκυνοῦνε σαν ἄγιω, ἀφοῦ ἡ διαρκὴς προσήλωσίς του στὸ μέγαλωμα τῶν νυχιῶν του, ἀπομάκρυνε ἀναγκαστικὰ ἀπ' τὸ μυαλό του κάθε κακὴ σκέψι ;

—Ναί, μὰ φυσικὰ ἀπομάκρυνε ἐπίσης ἀπ' τὸ μυαλό του καὶ κάθε καλὴ

Ἄραια - ἀραιὰ παρουσιάζονται στὴ μοῖρα μερικῶν ἀνθρώπων συμπτώσεις τόσο καταπληκτικὲς, ὥστε μὲ τὸ δίκην μας νὰ τις θεωροῦμε ὡς ὑπερφυσικὲς κι' ἀνεξιχνίαστες.

Ἄς πάρουμε τοὺς δύο αὐτοὺς ἐξόχους Ἀμερικανούς πολίτας, τὸν Τζέφερσον καὶ τὸν Ἄνταμς, τοὺς ὁποίους βλέπετε πλάϊ-πλάϊ στὴ σχετικὴ εἰκόνα μας.

Ἦσαν φίλοι ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ. Μεγάλωσαν μαζί, παίζοντας ἢ

σκέψι ! ἔνοιωσε τὸν περασμὸ νὰ ἀπαντήσῃ ἀμέσως, ὁ Ντραϊήθ...

Ξέροντας ὅμως τὸν φανατισμὸ τῶν Κινέζων, θεώρησε φρόνιμος νὰ σιωπήσῃ. Κι' ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ ἐκεῖ κάνοντας τὸν σταυρὸ του γιὰ τὴν... ἠλιθιότητα τοῦ πλήθους γενικῶς καὶ τῶν Κινέζων ἰδιαιτέρως !

Λίγο πιὸ κάτω ἀπ' τὴν εἰκόνα τοῦ μακρονύχην Κινέζου, βλέπετε ἓνα σπανιότατο καὶ ἴσως μοναδικὸ στὸν κόσμον κοτόπουλο. Γεννήθηκε μέ...

τέσσερα πόδια, ζῆ κανονικὰ, χωρὶς καμμιά ἀνωμαλία ἄλλη στὸν ὄργανισμὸ του, καὶ περπατᾷ ἐπίσης κανονικὰ, κουνώντας δυὸ-δυὸ τὰ πόδια του κι' ὄχι τὸ καθένα χωριστά. Περπατᾷ δηλαδὴ σαν ἄλλογο, ἢ σαν ἄλλο συνηθισμένο τετράποδο ζῶο.

Τὸ κοτόπουλο αὐτὸ ἀνήκει στὸν Χ. Γ. Μπούντεν, πτηνοτρόφο στὸ χωριὸ Ἐλυ τῆς Ἀγγλίας. Κι' ἀφήνει ἀρκετὰ κέρδη κάθε ἡμέρα, στὸν τυχερὸ ἰδιοκτήτη του, γιὰτὶ πληρώνουν «εἴσοδο» ὅσοι περιεργοὶ τρέχουν νὰ τὸ δοῦν.

Ἄς σημειωθῇ κι' ὁ Ἄνταμς, τοὺς ποίους ἤνωσε καὶ στὸ θάνατο μιὰ μαρὰ ἐκπληκτικὴ.

Σκουληκι εἶνε ἢ φυτὸ ;

Αὐτὴν τὴν ἀπορία θὰ ξεστομίσετε, ἀγαπητοί μας ἀναγνώστα, ὅταν κυττάξετε στὴ σχετικὴ εἰκόνα μας. Πραγματικὰ, θὰ δῆτε κάτι σαν ρίζα φυτοῦ, μόλις θγαλμμένη ἀπ' τὸ χῶμα — καὶ στὴν ἄκρη αὐτῆς τῆς ρίζας ἓνα σαν μίσχο λουλουδιοῦ καὶ στὴν κορυφή αὐτοῦ τοῦ μίσχου κάτι σαν φύλλα...

Κι' ὅμως εἶνε σκουληκι, εἶνε κάμπια αὐτὸ ποὺ μοιάζει τόσο καταπληκτικὰ μὲ φυτὸ. Εἶνε ἢ πιὸ παράξενη κάμπια τῆς γῆς, λέγεται «Πέπε-Ἀουέτο» καὶ ζῆ στὰ δάση τῆς Μαόν, στὴ Νότιο Ἀμερικὴ.

* * *

Ποιὸς θὰ φανταζόταν ποτέ, ὅτι αὐτὸ τὸ δένδρο, αὐτὴ ἡ ἰτέα, τὴν ὁποία βλέπετε στὴν εἰκόνα μας, ἐφύτρωσε ἀπὸ ἓνα... μπαστοῦνι ;

Ναί, ἔτσι ἔχει συμβῆ!... Καὶ συγχρόνως, ἡ ἱστορία του εἶνε μιὰ ἀπ' τὶς πιὸ παράξενες καὶ τὶς πιὸ θλιβερὲς ἐπίσης!

Πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἓνας χωρικὸς ἀπ' τὸ χωριὸ Φίστοφτ τῆς Ἀμερικῆς, γύριζε ἀπ' τὰ κτήματά τους στὸ ἐξοχικὸ καλύβι του. Σὲ κάποιον σταυροδρόμῳ, θρῆκε ἓναν νεκρὸ, μ' ἓνα πιστόλι ἀδειο πειὰ πλάϊ καὶ μὲ τὴν ἐξῆς σημείωσι καρφωμένη στὸ πτώμα:

— Αὐτοκτονῶ, γιὰτὶ ἔχασα πρὸ μηνὸς τὸ παιδί μου... Εἶμαι ἔρημος πειὰ στὸν κόσμον κι' ἀηδιάζω τὴ ζωή... Νὰ ἐνταφιασθῶ ἐδῶ πὸν θρῆθηκα... Καὶ νὰ μὴν κατηγορηθῇ κανένας γιὰ τὸν θάνατό μου !

Καμμιά ὑπογραφή δὲν ὑπῆρχε στὸ σημείωμα, κ' ἔτσι ἡ ταυτότης τοῦ νεκροῦ ἔμεινε ἀγνωστή.

Ὁ εὐλαβὴς χωρικὸς ὅμως, χωρὶς νὰ ἀνησυχῆσῃ ἢ νὰ σκεφθῇ γιὰ τὶς νόμιμες διατυπώσεις, ἀστονομία, ἄδεια ταφῆς κλπ., ἔσκαψε ἓναν τάφο κ' ἔθαψε παρευθὺς ἐκεῖ τὸ πτώμα. Κατόπιν, ἔκοψε ἓναν χονδρὸ κάπως κλαδί ἰτέας, σχημάτισε ἓναν πρόχειρο σταυρὸ, καὶ τὸν ἔχωσε στερεὰ στὸ χῶμα...

Πέρασαν χρόνια. Τὸ γεγονός ἐμεινε ἀγνωστο κι' ἀπαρατήρητο, γιὰτὶ καὶ τὸ χωριὸ Φίστοφτ ἦταν ἀπομακρυσμένο καὶ μικροσκοπικὸ, κι' ὁ ἀτυχὴς νεκρὸς θὰ ἦταν κανένας ἀσήματος ἀνθρωπάκος, τὸν ὁποῖο δὲν ἀναζήτησε κανένας. Ἐπίσης φαίνεται κι' ὁ εὐλαβὴς χωρικὸς ἐκεῖνος, δὲν ἐθεώρησε σκόπιμο νὰ φλυαρήσῃ, σχετικῶς μὲ τὴν ἀνεῦρεσι τοῦ αὐτόχειρος.

Μὲ τὴν πάροδο ὅμως τῶν χρόνων, τὸ χωμένο στὴ γῆ ἄκρο τοῦ σταυροῦ ἔπιασε ρίζες. Σιγά-σιγά, ἓνα δενδρύλλιο, μιὰ μικρὴ ἰτέα, ἀναπτύχθηκε ἐκεῖ. Καὶ (Συνέχεια στὴ σελίδα 45),

Ὁ Κινέζος ἱερεὺς μὲ τὰ πηχυσία νύχια. Τὸ κοτόπουλο μὲ τὰ τέσσερα πόδια. Ἡ κάμπια ποὺ μοιάζει μὲ φυτὸ.

ΤΡΕΛΛΕΣ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΡΕΚΟΡ !..

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 23)

γιατί ἀλλοιῶς θὰ ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ πληρώσῃ μιὰ κολοσσιαία χρηματικὴ ρήτρα, πολὺ πρὸς μεγάλη ἀπὸ τὰ λύτρα ποὺ τοῦ ζητοῦσαν οἱ... γκάγκστερς γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ἀρραβωνιαστικιάς του. Ἐλαβε λοιπὸν μέρος στὴν πυγμαχία καὶ ὅπως ἦταν ἐπόμενο, νικήθηκε στὸν τέταρτο γύρο ἀπὸ τὸν ἀντίπαλο του. Μπορεῖτε ὅμως νὰ φαντασθῆτε τὴν ἐκπληξί του, ὅταν κατεβαίνοντας ἀπὸ τὸ «ρίνγκ» θρέθηκε μπροστὰ στὴν ἀρραβωνιαστικιά του! Τί εἶχε συμβῆ λοιπὸν; Ἐπρόκειτο ἄρα γε γιὰ καμμιά φάρσα; Κάθε ἄλλο! Ἡ ἀρραβωνιαστικιά του ἀπλοῦστατα εἶχε κατορθώσει νὰ δραπετεύσῃ... Μὲ ἄλλα λόγια οἱ ἴδιοι οἱ συνάνοχοι τοῦ Ἔρκινς, ὅταν ἐθεώρησαν ὅτι εἶχε ἔρθει ἡ κατάληλη στιγμή, τὴν εἶχαν ἐγκαταλείψει μόνη ἀκριβῶς γιὰ νὰ δραπετεύσῃ!...

Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο εἶχαν τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ δὲν θὰ εἶχε συνέπειες κ' ὅτι τὸ κόλπο τους θὰ παρέμενε ἀνεξιχνίαστο. Μὰ εἶχαν λογαριάσει χωρὶς τὸ πείσμα τοῦ Ἄγγλου κρός. Ὁ ἀτυχὸς πυγμαχὸς κατάρθωσε ν' ἀνακαλύψῃ, ὕστερ' ἀπὸ μακροχρόνιες ἔρευνες ἐκεῖνους ποὺ εἶχαν ἀπαγάγει τὴν ἀρραβωνιαστικιά του καὶ ν' ἀποκαλύψῃ ἔτσι ὅτι ὁ σκοπὸς τους δὲν ἦταν ἡ εἰσπραξις τῶν λύτρων, ἀλλὰ ἡ ἀποτυχία του στὸ ματς.

Ὁ Ἔρκινς λοιπὸν συνελήφθη καὶ τὸ ἀθλητικὸ αὐτὸ σκάνδαλο προξένησε κατάπληξι στὴν Ἀμερικὴ κ' ἀναστατάωσε τοὺς κύκλους τῶν φιλάθλων.

Ἔτσι ὁ Ἔρκινς ἔμεινε ὡς ὁ χαρακτηριστικὸς τύπος τοῦ ἀπατεῶνος ἀθλητοῦ καὶ σήμερα ἀκόμη ὅταν οἱ δημοσιογράφοι θέλουν νὰ ποῦν γιὰ ἕναν ἀθλητὴ ὅτι δὲν εἶνε εὐθύς, τὸν λένε «Ἔρκινς»!

Σὲ τέτοιες τρέλλες καὶ σὲ τέτοια ἐγκλήματα ὁδηγεῖ ἡ παθολογικὴ μανία τοῦ ρεκόρ ποὺ βασιλεύει στὴν ἐποχὴ μας.

ΑΝΤΡΕ ΣΑΡΙΑΝΤΙΕ

ΕΝΑΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 20)

— Κύριοι, ὅτι ἀκούσθηκε μέσα σ' αὐτὸ τὸ ἐργαστήριον, θὰ μείνῃ κρυφὸ. Ἐγὼ κ' ὁ Πρίσλεϋ σὰς δινουμε τὸν λόγον τῆς τιμῆς μας. Μὰ πρέπει νὰ σὰς ἐξηγήσω ὅτι ἀναγκάσθηκα νὰ καταφύγω σ' αὐτὸ τὸ τέχνασμα γιὰ ν' ἀνακαλύψω τὸν δολοφόνον τοῦ φίλου μου Χάμιλτων. Καθὼς βλέπετε, ἡ διαίσθησις μου δὲν μὲ γέλεσε. Κάτι μοῦ ἔλεγε πὼς ἕνας ἀπὸ εσὰς τοὺς τεσσέρες ἦταν ὁ δολοφόνος. Καὶ τώρα θέλω νὰ σὰς καθουχάσω καὶ νὰ σὰς ἐξηγήσω ὅτι ἡ κρυστάλλινος σφαιρὸς ποὺ εσπασαν, δὲν εἶχαν μέσα Οὐρανίτη!...

Ὁ ραδιολόγος Σπένσερ τινάχθηκε ξαφνικὰ ὀρθίως καὶ ξέσπασε ἀπότομα σ' ἕνα σαρδόνειο γέλιο.

— Ναι!... φώναξε. Ἐγὼ σκότωσα τὸν Χάμιλτων... Καὶ τώρα δὲν ἔχω νὰ κάνω τίποτε ἄλλο παρὰ μονάχα αὐτό.

Κ' ἔδωσε μιὰ δυνατὴ κλωτσιὰ στὴν κρυστάλλινη φυλακὴ, ἔβασα στὴν ὁποία εἶχε φοβῆσει τὸ κουνέλι.

— Θὰ πεθάνουμε ὅλοι μας ἀπὸ τὸν Οὐρανίτη! ξαναφώναξε. Ὁ Τζαίμς Ρώσσελ, χαμογελῶντας, ἔσπευσε ἀμέσως νὰ καθουχάσῃ τοὺς ἄλλους φίλους του.

— Κι' αὐτὸ ἦταν μιὰ παγίδα... τοὺς ἐξήγησε. Τὸ κουνέλι δὲν φόβησε ἀπὸ τὸν Οὐρανίτη, γιατί ἀπλοῦστατα δὲν ὑπῆρχε Οὐρανίτης μέσα στὴν κρυστάλλινη φυλακὴ του. Θέλετε νὰ μάθετε πὼς φόβησε; Τοῦ εἶχα κάνει μιὰ ἔνεσι μ' ἕνα δραστηκὸ δηλητήριον !...

Ὁ ραδιολόγος Σπένσερ, μπροστὰ σ' αὐτὴν τὴν ἀποκάλυψιν, σωριάσθηκε λιπόθυμος στὸ πάτωμα. Ὅταν συνήλθε, εἶδε πὼς ἦταν κλειδωμένος μέσα στὸ κελλὶ μιᾶς φυλακῆς.

ΕΝΤΓΚΑΡ ΟΥΑΛΛΑΣ

ΔΙΠΛΟ ΠΑΙΓΝΙΔΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 22)

Οἱ ἔνορκοι μὲ ἐπίστεψαν. Κι' ὁ γκάγκστερ καταδικάσθηκε σὲ θάνατον.

— Κύριε, εἶπα τότε στὸν εἰσαγγελέα, θέλω νὰ παραστῶ στὴν ἐκτέλεσιν τοῦ δολοφόνου τῆς γυναίκας μου... Ἐλπίζω ὅτι θὰ δώσετε αὐτὴν τὴν ἀδεια σ' ἕνα δυστυχισμένο σύζυγον ποὺ ἔχασε τόσο τραγικὰ τὴν σύντροφο τῆς ζωῆς του...

Μὰ, ὁμολογῶ τώρα ὅτι ὁ κυνισμὸς μου αὐτὸς δὲν εἶχε ὄριον. Καὶ τιμωρήθηκα σκληρὰ, ὅπως ἔπρεπε, νειρότερα ἀπὸ τὸν γκάγκστερ.

Ὁ Τζιμ Φόρστερ, ὅταν κάθησε πάνω στὴν ἠλεκτρικὴ κάρβηλα μοῦ ἔρριξε μιὰ περιφρονητικὴ ματιὰ, γεμάτη ἀπὸ ἀδυσώπητη σκληρότητα, ποὺ με χτύπησε κατὰστηθα σὰν μαχαίρι.

Κι' ἀπὸ τότε, ὁ ἐφιάλτης αὐτὸς μὲ βασανίζει διαρκῶς. Εἶμαι ἕνας προδότης! Ἕνας ἀνανδρὸς! Ἕνας δειλὸς! Δὲν ἔχω τὸ θάρρος ν' αὐτοκτονήσω καὶ μοῦ φαίνεται πὼς ἡ περιφρονητικὴ ματιὰ τοῦ Τζιμ Φόρστερ θὰ μὲ βασανίζει καὶ στὸν ἄλλον κόσμο !...

ΒΙΚΤΟΡ ΛΙΟΝΑ

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΟΥΜΑΣ ΠΑΤΗΡ, ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 19)

τά νὰ τοὺς πληρώσῃ. Ἐννοεῖται, ὅτι ἐνῶ ὑπέγραφε τὰ γραμματίδια, ἤξερε ἐκ τῶν προτέρων ὅτι δὲν ἐπρόκειτο νὰ τὰ πληρώσῃ γιατί συνήθιζε νὰ λείη στοὺς φίλους του:

— Τὰ γραμματίδια αὐτὰ στοιχίζουσαν 35 λεπτά σὲ χαρτόσημο, ἐνῶ τὰ ὑπογράφο. Ἀπὸ τὴν στιγμή, ὅμως, ποὺ θὰ τὰ ὑπογράψω, χάνουν καὶ αὐτὴν τὴν ἀξία τῶν 35 λεπτῶν.

Ὅπως οὐκ οὐκ, ὑπῆρχαν ὀρισμένα χρέη — μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ οἱ καθυστερούμενοι μισθοὶ τῶν ἠθοποιῶν, — τὰ ὁποία ἔπρεπε ἀπαραιτήτως νὰ πληρωθοῦν. Ὁ Δουμάς εἶχε θέβαια τὸ κουράγιον ν' ἀφήσῃ ἀνεξόφλητους τοὺς λογαριασμοὺς τῶν διαφόρων προμηθευτῶν καὶ τοκογλύφων. Δὲν μπορούσε, ὅμως, δὲν τοῦ τὸ ἐπέτρεπε ἡ συνείδησις νὰ χρωστᾷ χρήματα σὲ ἠθοποιούς, σὲ ἀνθρώπους δηλαδὴ τοῦ δικοῦ του κόσμου. Καί, στὴν περίπτωσιν αὐτὴν, ἀπέδειξε γιὰ μιὰ ἀκόμη φοράν τὴν μεγαλοψυχία του. Ἀπεφάσισε νὰ πουλήσῃ τὴν βίλλα του στὸν Μαρλύ, μὲ ὅλη τὴν πλουσία ἐπιπλωσί της, γιὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὸ ποσὸν ποὺ χρειαζότανε γιὰ νὰ πληρώσῃ τοὺς ἠθοποιούς.

Ἡ βίλλα αὐτὴ τοῦ ἐστοίχισε διακόσιες περίπου χιλιάδες φράγκα! Ὁ Δουμάς κατάρθωσε νὰ εἰσπράξῃ ἀπὸ τὴν πώλησιν τῆς 32.000 φράγκα. Καὶ ὅμως ἦταν πολὺ εὐχарιστημένος, ἐπειδὴ μὲ τὸ ποσὸν αὐτὸ μπόρεσε νὰ ἐξοφλήσῃ τοὺς πρώην συνεργάτας του.

Λίγες μέρες μετὰ τὴν ἐκποίηση αὐτὴν, ὁ Δουμάς ἐκάλεσεν ἕνα φίλον του νὰ φάνε μαζί στοὺς φτωχικὸν διαμέρισμα ποὺ εἶχε πιάσει σὲ μιὰ παρισινὴ πολυκατοικία. Γιὰ ἐπιδόρπια προσέφερε στὸν καλεσμένο του δυὸ μικρὰ καὶ μαραμένα δαμάσκηνα.

— Μπορεῖς νὰ φᾶς τὸ ἕνα ἀπὸ αὐτὰ — τοῦ εἶπε, χαμογελῶντας μελαγχολικὰ, — μετὰ τὴν βεβαιότητα ὅτι τρῶς κάτι πολὺτιμο...

— Δὲν καταλαβαίνω τί ἐννοεῖς...

— Τὸ καθένα ἀπὸ τὰ δαμάσκηνα αὐτὰ στοιχίζει ἑκατὸ χιλιάδες φράγκα...

— ;...;

— Ναι, ναι, ἀγαπητέ μου! Ξέρω καλὰ τί σοῦ λέω... Τὰ δαμάσκηνα αὐτὰ εἶνε ὅ,τι μοῦ ἔμεινε ἀπὸ τὴν θεατρικὴν μου ἐπιχείρησιν... Καὶ ἡ ἐπιχείρησις αὐτὴ ἐστοίχισε, ἀτομικῶς σὲ μένα, διακόσιες χιλιάδες φράγκα!...

Αὐτὸς ἦταν ὁ ἐπικήδειος τῆς οἰκτρᾶς ἀποτυχίας, ποὺ ἐγνώρισε ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς πατὴρ, ὡς θεατρικὸς ἐπιχειρηματίας...

Η ΔΥΝΑΤΗ ΣΥΓΚΙΝΗΣΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 33)

Μὰ τὴν ἴδια στιγμή ὅμως ἀνοίξε ἡ πόρτα καὶ φάνηκε ὁ Στόνερ. Ἡ Ἐλεν ἔπεσε μὲ μιὰ ἐκφρασί τρελλῆς χαρᾶς στὴν ἀγκαλιά του καὶ τὸν παρέσυρε στὸν διάδρομον.

Ὁ Στόνερ ὅμως θιάσθηκε νὰ γυρίσῃ στοὺς δωματίον ἔβαλε αὐτὸ τὸ ἡμέρο φεῖδι στὸ κουτί του κ' ὕστερα ἐπέστρεψε κοντὰ στὴν Ἐλεν καὶ τῆς ἐξήγησε ὅτι αὐτὸ τὸ φεῖδι ἦταν δῶρον ἑνὸς φίλου του ἀπὸ τὴν Ἰνδία. Φαίνεται δὲ ὅτι εἶχε ἀνοίξει τὸ κουτί του καὶ ἔκανε ἀδιάφορον τὸν περίπατό του.

— Κρίμα μόνον ποὺ μοῦ χάλασε τὰ σχέδια! παραπονέθηκε ὁ Στόνερ. Θὰ σοῦ χάριζα μιὰ πρώτης τάξεως συγκίνησιν μὲ μιὰ πλαστὴ αὐτοκτονία μου.

Μὰ ἡ Ἐλεν εἶχθη μὲ δάκρυα στὴν ἀγκαλιά του, φωνάζοντας:

— Αὐτὸ τὸ φεῖδι, ποὺ μ' ἔκανε τόσο πολὺ νὰ τρομάξω μοῦ χάρισε τὴν εἰσαίτη συγκίνησιν ποὺ ζητοῦσα. Τώρα ξύπνησα πειὰ κ' ἔγινα πάλι μιὰ πραγματικὴ γυναίκα ποὺ διψάει γιὰ αἰσθηματικὸ ἔρωτα. Μεσα σ' αὐτὲς τὶς λίγες στιγμῆς τῆς ἀγωνίας μου, κατάλαβα πὼς μικρὴ εἶνε ἡ ζωὴ μας. Γι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ τὴ σκορπιζομε ἀδίκως. Πρέπει νὰ τὴ χαροῦμε ὅσο μποροῦμε πρὸς πολὺ.

Κ' ἔτσι ἡ Ἐλεν χήλητ ἔγινε κυρία Στόνερ κ' ἔπαψε νὰ πλῆθη καὶ νὰ στενοχωριέται μὲ τὴν ἀπογοητεύσει τῆς ζωῆς τῆς.

ΧΑΡΟΛΔ ΝΤΡΑΒΙΓΚ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 31)

τέλος, ἔγινε πειὰ δένδρον ὀλόκληρον, μεγάλο, μὲ φύλλα καὶ κλώνους στραμμένους θλιβερά πρὸς τὴ γῆ!

Τότε ἐπὶ τέλος ἀποφάσισε νὰ μιλήσῃ ὁ γηραλέος πειὰ χωρὶς τὸ Φίστοφτ. Ἐγίναν ἀνασκαφές, στὴ ρίζα τῆς πένθιμης ἱστῆς. Ἀνακαλύφθηκε ὁ σκελετὸς τοῦ φτωχοῦ αὐτόχειρος. Μεταφέρθηκε στὸ νεκροταφεῖον τοῦ χωριοῦ. Καὶ ἡ Ἰτέα, ἡ ὁποία ἀναπτύχθηκε ἀπὸ τὰ σπλάγχνα σχεδὸν τοῦ πτώματος, θεωρήθηκε δένδρον ἱερόν, φράχθηκε μὲ κάγκελλα καὶ μπορεῖ ἀκόμη νὰ τὴν δὴ κανέναν λίγο πρὸς ἔξω ἀπ' τὸ χωριό, ποὺ εἶνε πειὰ σήμερον μιὰ εὐπορη κ' ἀρκετὰ μεγάλῃ πολίχνη!